

Memòria 2012

ADANE

Amics per al Desenvolupament
a l'Àfrica Negra

Amics per al Desenvolupament a l'Àfrica Negra. NIF. G-60329851. Entitat sense afany de lucre, registrada a la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 14108.

Inscrita al Registre d'organitzacions no governamentals per al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 94.

Seu: Carrer Doctor Pi i Molist, 78-80, 3r, 2a. 08016 - Barcelona.
e-correu: **adanebcn@gmail.com** - web: **www.adaneong.org**

© - Memòria 2012.

© - Totes les imatges són propietat d'ADANE i els seus col·laboradors.

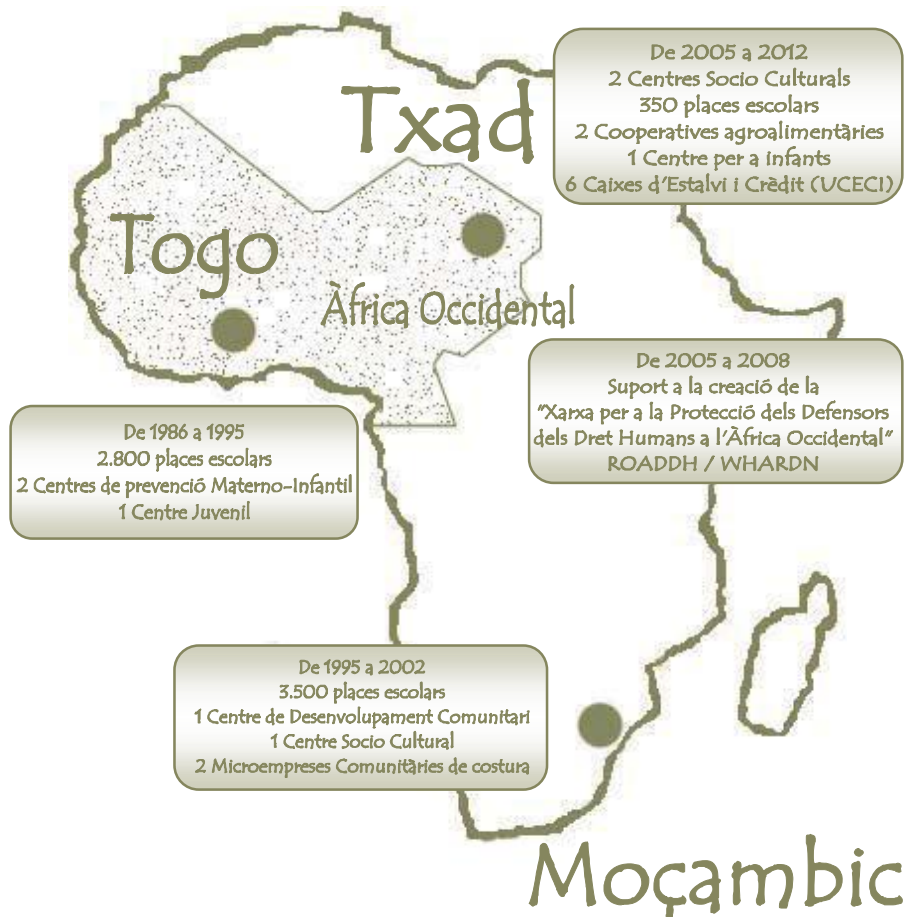
Fotocomposició: ADANE.

Impressió: Apunts - Fundació Joia.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

ADANE A ÀFRICA (1986–2012)	3
EDITORIAL.....	4
INFORMACIONS	7
ACTIVITATS 2012.....	10
PROJECTES EN CURS.....	12
MEMÒRIA ECONÒMICA	21
PROJECTES PER AL 2013	23
VOLS COL·LABORAR?.....	26
AMICS I COL·LABORADORS	27

ADANE A ÀFRICA (1986-2012)

EDITORIAL

Guinea Equatorial: fascinació en un país desesperant

No és fàcil per a un europeu viatjar a Guinea Equatorial, burocràticament parlant. Els tràmits per aconseguir el visat són llargs, pesats i amb multitud de dificultats, sobretot econòmiques. La falta de vols cap al país africà tampoc ajuda molt a què sigui un viatge idoni pels que no anem sobrats de diners: a l'aeroport de Malabo, la capital, arriben pocs vols que no vinguin de Bata (la segona ciutat del país), Madrid o Frankfurt. Aquestes traves per viatjar desemboquen en una

conseqüència clara: Guinea no és un país que aculli massa turistes. La majoria d'estrangers que hi ha són xinesos, que es responsabilitzen de les grans construccions d'infraestructures bàsiques, com les carreteres, a més a més de regentar els típics basars xinesos de tot a cent que es poden trobar a qualsevol cantonada de Barcelona. Una falta de turisme que alimenta la falta d'idees noves i renovadores, de bafarades d'aire fresc per als cervells locals.

El 1968 un tal Manuel Fraga Iribarne va viatjar fins aquest petit país del centre d'Àfrica per signar la independència d'Espanya. Els anys de colonització espanyola encara deixen rastre a les famílies, els carrers i els costums de Guinea 44 anys després. Amb els companys de viatge hem consensuat que ens hem trobat amb un país que probablement té grans similituds amb l'Espanya franquista. La religió com a eina per subjugar, sobretot fent ús de la recurrent culpabilitat cristiana per afavorir el règim i sotmetre un poble, els embarassos a edats primerenques i les famílies de més de cinc germans són comuns a Guinea. Una organització familiar molt jeràrquica i amb els rols molt definits: les dones queden al capdavant de la casa, els nens són una eina de treball per cuidar dels germans petits, ocupar-se des petits negocis familiars i estar disponibles a la voluntat dels adults. La infància és únicament un pas transitori cap a l'edat adulta. Una infància on la violència de mestres i familiars és mètode habitual, amb

amenaces per atemorir sistemàticament. En definitiva, una societat ancorada als tics retrògrads de l'Espanya franquista que a casa nostra encara es poden olorar però no d'una manera tant explícita, sinó que s'amaguen darrere les parets, a esquesnes d'una societat que a base de cops ha aconseguit avançar.

Més enllà dels components socials, també hi ha els polítics. Teodor Obiang va succeir el seu oncle Macías al poder després de manar-lo afusellar. A totes les cases de Guinea Equatorial hi ha una foto seva emmarcada, així com a tots els establiments i locals de negocis. No hi ha hagut ni un sol dia en què caminant pels carrers de Niefang o Bata no haguem vist dones amb un vestit amb estampats típics africans decorats amb la cara de "su excelencia", o homes amb camises semblants. Obiang ha fet grans campanyes polítiques a les eleccions (en el transcurs d'una nit electoral va

interrompre l'escrutini de vots perquè els resultats no eren tan favorables com li agradaria), oferint "merchandising" al més pur estil americà, com uns bolígrafs de duro que em va posar a la butxaca un home estrany en un bar, amb una cara i una intenció que encara no he acabat d'entendre.

Obiang s'ha fet seu l'eslògan que predica la necessitat que el poble s'involucri per al progrés del país,

mentre ell viu en un palau de luxe desorbitat i pràcticament tot el país malviu sense aigua corrent i talls del subministrament elèctric dia sí i dia també. Malgrat el seu imperi construït a base d'escanyar el seu poble amb peatges a les carreteres sense asfaltar i impostos a les barreres militars, té darrere una gran massa que el recolza i el venera, a ell i al *Partido Democrático de Guinea Ecuatorial*, nom que desprèn cinisme per les quatre cantonades, igual que el diari oficial del govern, batejat com *El Imparcial*. Els carrers de Bata estaven plens de rètols que anunciaven l'aniversari d'Obiang el dia 5 de juny i li desitjaven que ho passés bé en un dia tant especial. Cartells que eren patrocinats per grans marques comercials com l'aigua *Ceiba*, els supermercats *Martínez y Hermanos* o la companyia telefònica *Orange*. I és que amb els jaciments de petroli que s'han trobat a Guinea el president Obiang té un reguitzell de contractes amb el món occidental, començant per les petrolieres d'Estats Units *Exxon Mobil*,

Chevron-Texaco, Amerada Hess, Marathon Oil i acabant per l'espanyola *Repsol*. És a dir, suport i poques molèsties del panorama internacional on Obiang presumeix de tenir grans amics, com l'antiga secretaria d'estat nord-americana Condoleezza Rice.

A través d'una mirada ignorant, encara una mica adolescent i esperançada, he vist una Guinea que està lligada de peus i mans políticament parlant, però on els joves comencen a despertar d'aquesta dictadura opressiva i vergonyosa. A alguns bars hi havia nois joves que no tenien cap mena de complexos per qualificar de dictador a Obiang, i de posar-li el malnom d'Obi per fer-ne burla, fent servir l'humor i la ridiculització com el primer pas per escapar. Parlant sobre coses tant comunes com les relacions amoroses hem trobat aires renovadors de nois que volen donar un pas endavant i ensenyar que hi ha altres maneres de fer les coses i de seduir les dones més enllà de la floreta de mal gust i els balls incòmodament enganxosos.

Hem vist una Guinea on els nens sembla que demanin permís per a somriure, on mana la indiferència encara que una nena de 12 anys desaparegui durant dos dies. Hem vist una Guinea on una senyora de 70 anys es queixava que quan va viatjar a Europa va veure que caminàvem massa ràpid pel carrer, que no ens miràvem entre nosaltres. Una Guinea on es beu més cervesa que aigua, on qualsevol cosa que tingui alguna relació amb el temps o els horaris és completament relatiu, una Guinea que comença a moure's per treure el cap de l'aigua després d'anys ofegada, abans pels colons espanyols i ara pel seu propi president. Una Guinea on plou cada dia però també surt el sol. Una Guinea que desconcerta, de vegades desespera, que et roba l'alè i que et cabreja. Però també una Guinea que fascina, et canvia i enamora, i que al tornar a casa et deixa amb una ànsia al cos, una mena de pessigolleig que et diu que sí, que algun dia hi tornaràs.

13.09.12 – Oriol Soler - BARCELONA

INFORMACIONS

“El Diario Montañés”. Entrevista a Carlos Gangas

Després de més d'un any de la tornada de Carlos a la seva terra natal, “El Diario Montañés, el diari de Cantàbria i Santander li dedica un article on parla del temps viscut a l'Àfrica i dels projectes que ha ajudat a desenvolupar.

HACE UN AÑO REGRESÓ A CAMPOO. El sacerdote reinosano Carlos Gangas explica que **«hay que saber escuchar»** y recuerda cómo ayudó a crear cooperativas y microcréditos para los más desfavorecidos

Un cuarto de siglo de misionero en África: «Mi corazón lo tengo allí»

Dice que ahora vive en Reinosa, pero sin solución de continuidad confiesa su verdad: **«El corazón lo tengo allí»**. Es, seguro, su estigma, el de Carlos Gangas, un misionero que se ha pasado más de un cuarto de siglo por África hasta que hace año y medio, con mil experiencias a cuestas y años de evangelización, regresó a Campoo. Tiempo de descanso y también de recoger premios. Porque él, «un sacerdote más», recibió en 2010 el premio 'Cantabria Coopera' y un año después la 'Pantortilla de Oro' que otorga la Peña Campurriana de Santander.

Gangas ha vivido más de 25 años trabajando en proyectos para el desarrollo en diferentes países de África, una nómina en la que se equiparan Mozambique y Togo o el Chad, su último destino, donde residió seis años. Mucho tiempo para un humano, pero **«poco tiempo para África»**, explica.

Lejos de rellenar su memoria de anécdotas -que colmarían celebraciones del Día del Domund, desarrollado ayer en las parroquias de Cantabria- Gangas recupera con cada palabra su vida

compartida y compara. **«Aquí uno vive el día a día, ahora peor con la crisis; pero te siguen pesando más los problemas y las situaciones de la gente de allí, que las sigues viendo más dramáticas por muy dramáticas que sean las de aquí. El sentimiento está todavía allí».**

Hecha la igualdad imposible, el sacerdote campurriano rememora los proyectos emprendidos. Con su aportación como misionero han tomado vida centros educativos y de animación sociocultural, de prevención materno-infantil...

En su etapa en Chad, el trabajo diario se dirigió a la creación de cooperativas agrícolas y productivas. Tampoco olvida en ese 'chequeo a una misión', cómo se introdujo en el mundo de las microfinanzas lo que propició la creación de una suerte de cajas de

EL DIARIO
MONTAÑÉS

ahorro y concesión de microcréditos, siempre con la mirada puesta en favorecer a quienes menos tienen y a personas en riesgo de exclusión que viven por debajo del umbral de la pobreza.

«Son cooperativas -explica- distintas a lo que nosotros conocemos como cooperativa, porque son

asociaciones de grupos, no de personas. Cada grupo escoge una actividad productiva. Les hay que cultivan, les hay que hacen stock para vender después, mujeres que hacen costura... Dentro de esas agrupaciones, varias mujeres pidieron microcréditos para hacer alguna actividad y así empezamos. Después de tener la experiencia con las cajas de ahorro y al ver que las capas más desfavorecidas no podían acceder por las condiciones, creamos los microcréditos. Se hacen unas fichas para determinar los más pobres entre los pobres y se les da un crédito mínimo, sin avales ni garantías. Son exclusivamente para mujeres y la garantía es por grupos solidarios de cinco mujeres. Si una no paga, las otras cuatro pagan. Tiene prácticamente una devolución del 100 %».

El sacerdote de la diócesis santanderina tiene claro que África requiere una mirada «global». **«El problema del desarrollo es que todo está interrelacionado: la educación, la salud, la producción, la economía. Todo. Te puedes especializar por vocación, pero hay que tener una visión de conjunto sabiendo que todo contribuye al desarrollo integral de la persona».**

Aquello de que «no des peces, enséñalos a pescar», es una realidad que Gangas ha vivido en primera persona. Por eso enfatiza que los cambios sólo nacerán de entender y aceptar la propia realidad. **«Siempre he estado muy a gusto en todos los sitios. Vas entrando poco a poco con la gente y tomando contacto. Hay que analizar con ellos qué podemos hacer juntos, no el qué puedo hacer yo porque vosotros lo pedís, si no os vais a comprometer. Hay que entenderse».** Y sus palabras se subrayan con una 'palabra de misionero' que entiende al otro: **«si uno quiere escuchar y trabajar en sintonía con la gente, puede ir aprendiendo; si ya llevas tus propias ideas y decides lo que hay que hacer, entonces aprenderás muy poco, y tendrás la sensación de que ellos han aprendido, pero a lo mejor tampoco: porque el aprender es una cuestión de intercambio y de relación».**

¿Resumen de una vida de misionero? Gangas apunta un **«imposible de describir»**, aunque su maleta está llena de algo tan 'simple' como **«la vida vivida allí y esa no se puede explicar, no se puede resumir. Lo mejor es la gente».**

22.10.12 - Blanca Carbonell - REINOSA

ACTIVITATS 2012

Muntant paradetes...

Com ja sabeu, sempre que alguna entitat pública o privada ens convida a fer-ho, ens agrada participar en mostres d'entitats, actes solidaris, festes...

Durant aquest any 2012 hem participat a...

Al "Dia Africà", de Sant Boi de Llobregat

Convidats per Desarrollo 2000 en Àfrica (D2000) i Balafon, el 28 d'abril participem en aquesta jornada d'apropament a la cultura i tradicions africanes a través dels seus plats, la seva música, la seva artesanian...

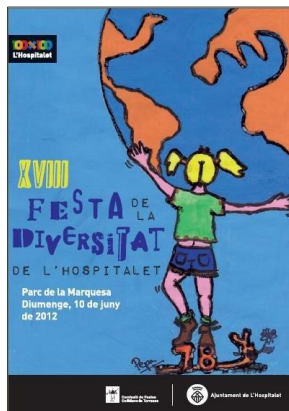
A la "8ª Fira d'Entitats i Comerciants" del barri de Porta

La Comissió de Festes del Barri de Porta convida totes les entitats del barri a participar en aquesta trobada que té lloc el 13 de maig, a la Plaça Sòller.

A la "XVIII Festa de la Diversitat", a l'Hospitalet de Llobregat

L'Ajuntament de L'Hospitalet i la Comissió de festes Collblanc - la Torrassa organitzen aquesta activitat per tal de posar en relleu la diversitat existent a la ciutat i promoure valors com ara la convivència, la solidaritat, el respecte, l'equitat i la llibertat. Es celebra al Parc de la Marquessa, el 10 de juny.

A la "Trobaça d'Entitats sense ànim de lucre", a la Plaça Paul Clodet

S'organitza amb motiu de la Festa Major de Vilapicina i Torre Llobeta i es celebra el 7 d'octubre, a Nou Barris.

Val a dir que, aquest any, totes aquestes activitats serveixen per donar-nos visibilitat però no per recollir quantitats destacables de fons per als nostres projectes. Les dificultats econòmiques es fan notar i la gent, si vol i pot col·laborar, ho fa amb quantitats molt petites, triant el marxandatge de més baix preu.

Enguany no estem a la llotja de la XVII Mostra d'Associacions de les Festes de la Mercè de Barcelona perquè la nostra sol·licitud de participació no és seleccionada.

Tampoc s'acaba celebrant el V Festival africà de Catalunya, Barnàfrika 2012. Previst pels dies 19 i 20 de maig al Moll de la Fusta de Barcelona, se suspèn perquè el cost de l'activitat fa que hi hagi poques entitats inscrites.

PROJECTES EN CURS

Cooperativa Esperance de Kélo (Txad)

Aquest projecte continua funcionant a bon ritme. A les activitats iniciades des de la seva creació l'any 2008, s'hi han afegit dos grups: un amb 6 aprenents de mecànica i un altre amb 3 aprenents de paleta.

Aquest any la Cooperativa té uns beneficis nets una mica superiors als 5.000.000 francs CFA (al voltant d'uns 7.600 €). Això permet que el nombre de dones que es poden beneficiar del fons de microcrèdits que ofereix hagi passat, en poc més d'un any, de 95 a 174, organitzades en 8 grups.

Nombre dones	Tenen un crèdit de...
83	30.000 FCFA (uns 46 €)
75	20.000 FCFA (uns 30 €)
16	15.000 FCFA (uns 22 €)

Nombre dones	Activitat
131	Venda al detall de mill, arròs, cebes, fruita, condiments...
27	Cultiu d'un hort
9	Costura
7	Fabricació de sabó, oli...

També hi ha un grup de 6 homes que té un crèdit de 23.000 FCFA (uns 35 €) amb els quals han posat en marxa una petita plantació de canya de sucre.

Cooperativa de Dogou

D'aquest projecte iniciat al 2009, el que funciona millor són els 3 molins que tenen un bon rendiment i aporten diners a la cooperativa. Aquests ingressos, sumats a les petites quotes individuals, ajuden a mantenir les activitats del Centre Sociocultural.

Centre Sociocultural de Dogou

Estem satisfets del funcionament d'aquest centre. La Biblioteca té 46 abonats que, alhora, participen també de la ludoteca.

A la sala polivalent hi ha cinema regularment i sempre es queda petita quan es juga la CAN, la Copa d'Àfrica de Nacions, de futbol.

Hi funciona també un grup de teatre.

Beques

Aquest any, hem tornat a donar suport a Donafrio Madjimbaye Aguid-Nya, que és un dels professors del Col·legi d'Ensenyança General i Tècnica St. Joseph de Kélo. Està acabant arquitectura i això implica pràctiques, treball de fi de carrera, director de tesi, inscripcions, taxes...

Per a cobrir totes aquestes despeses, ha pogut comptar amb 3.000 € d'ADANE-Barcelona i 3.000 € més d'ADANE-Cantabria.

Escola Comunitària Hitakula i Escolinha d'As Mahtas

Com recordareu, l'any 2011, amb motiu del viatge pel casament de Diô (bon amic i president d'ADANE-Moçambique), membres d'ADANE-Cantabria i d'ADANE-Barcelona vam poder constatar les pèssimes condicions que es trobava aquesta escola, amb la qual vam col·laborar entre el 1999 i el 2002. Llavors també us explicàvem que, si aconseguíem el compromís del bisbat de tenir cura del manteniment de les instal·lacions i el compromís de la comunitat de participar en les millores, iniciariem les obres més urgents.

Un cop obtinguts els compromisos del rector de la parròquia i del bisbe de la zona de conservar en bon estat tot el que es vagi fent, el nostre propòsit comença a realitzar-se a l'octubre de 2011, quan Diô inicia un seguit de reunions amb l'actual rector de la parròquia per conèixer l'abast del seu compromís i valorar conjuntament les necessitats de l'escola. Les conclusions són les següents:

Els principals problemes són tres:

1. La inexistència d'aigua potable.

Les analítiques sol·licitades pel director de l'escola mostren que l'aigua que abasteix l'escola i l'Escolinha no és apta per al consum i pot afavorir l'aparició de malalties.

Després de 13 anys des de la seva instal·lació, la canonada que surt de la bomba d'aigua i va fins al dipòsit principal està rovellada i el dipòsit de

l'aigua, que es de ciment, està molt brut.

2. La manca d'un mur protector.

Durant les inundacions del 2000, a la part del darrere de les instal·lacions, s'hi va crear un enorme basal que arribava fins a la part del darrere de l'escola i n'impedia l'accés. Amb el pas dels anys, l'aigua s'ha anat filtrant i actualment és un descampat. Això ha deixat l'escola desprotegida i, tot i tenir guardes, ha facilitat el robatori de pupitres, portes, finestres, material elèctric, peces dels lavabos, material pedagògic...

3. La manca de manteniment de les infraestructures existents.

Tant les aules, com el camp d'esports tenen el paviment ple de forats i els lavabos, a més de malmesos pels robatoris, estan embossats i no es poden utilitzar.

Caldria aixecar la part del mur de protecció que falta; substituir les canonades rovellades; canviar l'actual dipòsit d'aigua per un de plàstic de 15.000 litres, més higiènic i més fàcil de netejar; reparar el paviment; renovar la instal·lació elèctrica; posar portes, finestres i vidres a les aules; comprar nou material pedagògic...

Com que les subvencions escassegen i no disposem de diners per fer-ho tot, acordem que el millor serà començar per construir els 196 metres del mur de protecció que falten. El pressupost puja 11.097,90 €. Per fer-lo, es contracten 6 paletes (2 mestres i 4 ajudants). A més, alguns dels alumnes més grans de l'escola col·laboren voluntàriament en el trasllat dels

materials necessaris per a la construcció. ADANE-Moçambic, amb el suport del director de l'escola (el rector de la parròquia), s'encarrega d'executar aquesta primera part del projecte que es finança amb una subvenció de l'Ajuntament de Santander (8.900 €) i fons d'ADANE-Cantabria (1.100 €).

Escola de Secundària de Magoanine

Al juliol de 2012, Diô es posa en contacte amb nosaltres per exposar-nos la situació d'inseguretat que es viu a l'Escola de Secundària de Magoanine. Els murs de protecció tenen poca alçada i, tant els alumnes com el professorat pateixen amenaces i atracaments. A més, hi ha un intent de robatori a l'aula d'informàtica. Afortunadament, les alarmes encara funcionen i això, alerta els guardes. El director li fa saber que ells ja han augmentat l'alçada d'un dels costats del mur però que l'escola ja no disposa de suficients diners per acabar l'obra.

Des d'aquí, veiem que el problema no s'arreglarà només augmentant l'alçada dels murs. Pensem que la comunitat, les autoritats d'educació, el bisbat i la policia s'han d'implicar en el problema i han de col·laborar per solucionar-lo. Entenem que, de la mateixa manera que la comunitat educativa ha estat capaç de donar resposta a les necessitats acadèmiques del centre amb èxit, ha de ser-ho també a l'hora de solucionar els temes de manteniment. L'escola és un patrimoni comunitari i és la comunitat qui n'ha de tenir cura.

Traslladades les nostres inquietuds al Diô, que entén i comparteix el que diem, tot explicant-nos que en tots els estaments que estan implicats en el

funcionament de l'escola, hi ha canvis constants de responsables i que això dificulta la continuïtat i el seguiment de les accions que s'hi fan perquè cal anar començant de zero cada vegada.

També ens fa veure que abans, davant de cada petit problema que sorgia, la direcció de l'escola demanava a ADANE-Moçambique que el ressolés. Ara, però, es pren la iniciativa i, senzillament, s'informa del què s'ha fet i del que es vol fer.

En aquest sentit, per tal de millorar el manteniment de l'escola, s'ha creat una comissió de professors, pares d'alumnes i membres de l'església que s'encarrega de gestionar els diners que la Direcció d'Educació té pressupostats per a l'escola i que inclou una partida per a manteniment de les instal·lacions. Amb aquests diners s'han comprat pupitres, s'ha millorat l'aula d'informàtica, que va ser creada ara fa 10 anys, i s'han canviat ordinadors; també es paga el sou de més personal de neteja i d'un guarda més, i s'ha augmentat l'alçada d'una part del mur de protecció. Hi ha voluntat de tirar endavant autònomament, però també la necessitat d'un cop de mà.

A partir d'aquí, se signa un compromís impulsat pel Diò pel qual l'escola, la comunitat i ADANE-Moçambic assumeixen la responsabilitat de completar el mur amb el suport de totes les parts implicades i de continuar treballant en favor de l'autonomia econòmica de l'escola, i s'inicia el projecte.

Es contracten paletes, serrallers i transportistes del barri per fer la feina. Es compren els materials necessaris (maons, sorra, ciment, ferro, claus...) en diferents barris de la ciutat. Es lloga un transportista perquè porti fins a l'escola el material més pesant i la sorra. La resta del material es transporta en la "carrinha" que ja utilitzava Carlos a Moçambic i que ara té el Diò.

El director de l'escola cedeix una sala per guardar els materials de construcció i organitza torns diaris perquè, cada dia, un grup d'alumnes ajudin als paletes traslladant material, aprenent a fer ciment o ajudant a col·locar maons.

ADANE-Cantabria assumeix el cost de l'elevació del mur existent i el canvi de les portes d'entrada al recinte per igualar-les a l'alçada del mur. El projecte costa 10.056,37 €. Queda pendent, per quan hi hagi més diners, l'arrebossat del mur.

Projecte Unió de Caixes d'Estalvi i Crèdit de la Immaculada (UCECI)

Aquest projecte està funcionant molt bé.

En aquest 5è any, s'ha pogut doblar el fons dedicat a crèdits, que passa de 40.000.000 FCFA (uns 61.000 €) a 80.000.000 FCFA (uns 122.000 €).

També han augmentat les quantitats que es poden atorgar en microcrèdits. Per a les persones físiques, passen de 100.000 FCFA (uns 152 €) a 200.000 FCFA (uns 304 €) i per a les persones jurídiques, de 200.000 FCFA a 400.000 FCFA (uns 610 €).

Projecte Minimicrocrèdits per a les més pobres entre els pobres

Aquest any s'han posat en marxa aquests nous minimicrocrèdits, destinats a dones que es troben per sota del llindar de la pobresa, que estan poc instruïdes i que tenen una capacitat de gestió limitada. Són iniciativa de la BELACD que els gestiona mitjançant un responsable del projecte i unes animadores formades específicament per ajudar les dones a començar els seus petits negocis.

Són microcrèdits petits. En cap cas superen els 30.000 FCFA (uns 46 €) per a una activitat que cada beneficiària ha d'identificar i gestionar durant un llarg període de temps i que l'ha d'ajudar a anar sortint, a poc a poc, d'aquesta situació de pobresa extrema. Es tramiten a través de les caixes UCECI (Unió de Caixes d'Estalvi i Crèdit de la Immaculada), creades al 2007, que faciliten l'accés als diners i la recuperació dels mateixos, tot donant garanties i seguretat. En són el seu suport com a institució microfinancera de proximitat que permet obrir comptes, tenir els dipòsits

dels crèdits...

El projecte s'inicia amb la formació d'un grup de 4 dones alfabetitzades i actives, que després són les encarregades d'identificar i seleccionar les beneficiàries, de formar-les per tal que se'n surtin, d'assessorar-les en allò que volen emprendre i de fer el seguiment de les activitats engegades. Cada una d'elles es farà responsable de 50 dones.

Posteriorment, al mes de juny, cada una de les 125 dones de Lai i les 75 dones de Kélo participants en aquesta primera fase del projecte, reben els primers 30.000 FCFA per començar les seves activitats. D'aquestes, 105

trien fer petit comerç de fruites, verdures, condiments...; 89 comencen a fer cultius de camp i 6 d'hort.

La garantia de retorn del microcrèdit es fa per grups solidaris de 5 dones: si una no pot pagar, les altres quatre responen per ella i paguen la seva part. Té una devolució de pràcticament

el 100%. Amb una part dels interessos que el capital inicial va proporcionant es paguen les despeses de funcionament, els impresos i el seguiment del responsable i de les animadores del projecte.

La resta passa a augmentar el volum del crèdit de les dones que es veu que poden gestionar més diners. Són crèdits progressius d'entre 30.000 FCFA (uns 46 €) i 50.000 FCFA (uns 76 €).

Aquests microcrèdits s'han posat en marxa amb 15.000 € aportats per ADANE-Cantabria (9.000 €) i ADANE-Barcelona (6.000 €).

Col·laboració amb AfroCat

Soco Mbuy, Presidenta i Coordinadora d'AfroCat, sol·licita novament el nostre suport per realitzar un any més, les Colònies/Casal d'estiu a Niefang, Guinea Equatorial.

Al primer trimestre de 2011, ADANE-Barcelona, pensant que aquest és un projecte que els pot interessar, es posa en contacte amb l'AEiG Rudyard Kipling de Barcelona que, després d'algunes reunions, acorden la seva participació a les Colònies de l'estiu del 2012.

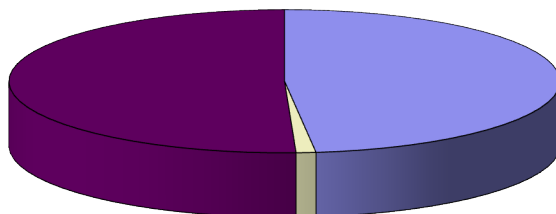
Amb més d'un any per davant, s'informen de la situació del país i del lloc on aniran, i posen en marxa diferents activitats per ajudar sufragar el cost del projecte: sopars, paradetes o concerts solidaris; tallers de dansa africana; sol·licituds de subvencions...

Finalment, a l'agost, set persones (quatre d'elles lligades a l'Agrupament), posen en marxa el projecte "Aprèn jugant". Hi participen 103 nens i nenes d'entre 4 i 15 anys. Paral·lelament, fan formació amb monitors d'allà perquè, a la llarga, aquest projecte pugui arribar a ser autosuficient.

ADANE-Barcelona col·labora novament en el projecte aportant 1.500 € que serveixen per agrair la feina de Tomàs tot ajudant-lo a pagar la matrícula i part dels llibres que necessita per continuar els seus estudis de Batxillerat (500 €), per gratificar la feina de Miguel (200 €) i per comprar material escolar que serveix per realitzar les activitats proposades.

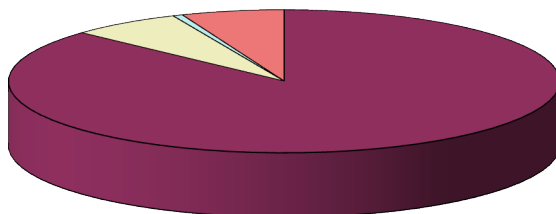
MEMÒRIA ECONÒMICA

Ingressos 2012

Aportacions personals	Aportacions empreses i entitats
Merxandaising i accions RR.PP.	Subvencions i matrícules
Remanent any 2011	Interessos bancaris

Despeses 2012

Adquisició de mercaderies
Execució de projectes
Subministres (material, telefonia i dominis)
Altres serveis (missatgeria, desplaçaments...)
Assegurances voluntaris
Despeses financeres

Resum econòmic

Ingressos 2012	20.254,17 €
Aportacions personals	9.758,53 €
Aportacions empreses i entitats	- €
Merxandaising i accions RR.PP.	233,40 €
Subvencions i matrícules	- €
Remanent any 2011	10.262,07 €
Interessos bancaris	0,17 €

Despeses 2012	9.873,08 €
Adquisició de mercaderies	- €
Execució de projectes	8.575,00 €
Subministres (material, telefonia i dominis)	644,76 €
Altres serveis (missatgeria, desplaçaments...)	56,84 €
Assegurances voluntaris	- €
Despeses financeres	596,48 €

Resum a 31/12/2012	10.381,09 €
Ingressos 2012	20.254,17 €
Despeses 2012	9.758,53 €

Saldo bancs a 31/12/2012	10.381,09 €
Caixa	645,00 €
La Caixa	8.539,43 €
Caixa Penedès	1.196,66 €

PROJECTES PER AL 2013

Escola Comunitària Hikatulā i Escolinha d'As Maḥotās

Un cop solucionat el tema de la seguretat amb l'acabament del mur protector, a mida que disposem de fons, intentarem anar solucionant els problemes que poden suposar un perill per a la salut de les persones:

- la neteja del pou mort,
- el canvi dels dipòsits d'aigua,
- la renovació de les canonades defectuoses...

Centre d'infants de Bayaka

Buscarem suport econòmic per al manteniment del Centre Educatiu "Charles Lwanga", inaugurat l'any 2010.

Està format per un centre d'acollida i una granja-escola agrícola-ramadera.

El centre acull i ofereix educació i formació a 50 nens i nenes orfes i de carrer.

A més, la granja-escola, cada sis setmanes, ofereix formació a grups de 30 persones que treballen, amb el suport de la BELACD, per anar millorant les pràctiques agrícoles i ramaderes tradicionals, que provoquen un baix

rendiment de la terra i una elevada mortalitat dels animals.

Projecte Minimicrocrèdits per a les més pobres entre els pobres

S'ampliarà l'abast del projecte a 100 dones més, incloent-hi un grup de dones de la localitat de Beré. A llarg plaç, el que es busca és que hi hagi grups amb mini-microcrèdits a totes les localitats on hi ha caixes UCECI (Laï, Kélo, Béré, Baktchoro, Deressia i Guidari) amb l'objectiu d'afavorir que, a poc a poc, fins a 1.000 dones puguin disposar de l'oportunitat de sortir de la pobresa.

Projecte Unió de Caixes d'Estalvi i Crèdit de la Immaculada (UCECI)

Treballarem per poder obrir una nova caixa a la localitat de Dono Manga. Allà hi ha l'hospital Saint Michel, construït i equipat per la BELACD que acull malalts de tot el districte. Donarà un bon servei a molta gent que s'hi ha de desplaçar per motius de salut.

Altres

I, com en anys anteriors, valorarem les propostes de nous projectes i/o col·laboracions que ens vagin arribant i iniciarem els que veiem viables i assumibles.

VOLS COL·LABORAR?

Dades personals

Nom i cognoms:		NIF:	
Adreça:			
Codi postal:	Població:	Comarca:	Província:
Telèfon:		Correu electrònic:	

Import

Quantitat:		€
Periodicitat:		
☐ Mensual	☐ Trimestral	☐ Anual ☐ Única

Dades de domiciliació bancària

Titular del compte:			
Banc o Caixa:			
Adreça entitat bancària:			
Codi Postal:	Població:	Comarca:	Província:
Codi Compte client (CCC):			
Entitat 	Oficina 	D.C. 	Número de compte

Donant compliment a la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, s'informa que les dades de caràcter personal que es sol·liciten en aquest formulari s'inclouran en un fitxer de dades personals el responsable i titular del qual és ADANE. Tota la informació relativa a aquestes és tractada amb la màxima confidencialitat, i serà usada únicament per a les comunicacions entre l'entitat i els socis col·laboradors.

Una vegada omplert, pots enviar aquest formulari per correu convencional a l'adreça de l'entitat o bé per correu electrònic a l'adreça: adanebcn@gmail.com

Recorda que pots desgravar un 25% de la teva aportació de la declaració de renda o un 33% en l'impost de societats de la teva empresa.

AMICS I COL·LABORADORS

